

Sygn. akt V CSK 99/16

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski

w sprawie z wniosku E. C.

przy uczestnictwie P. C.

o podział majątku wspólnego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 sierpnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w B.

z dnia 1 października 2015 r., sygn. akt II Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania; oddala
wniosek wnioskodawczyni o zasądzenie kosztów zastępstwa
prawnego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.), a obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają przyczynom kasacyjnym wskazanym w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c.

Pełnomocnik uczestnika P.C. w skardze kasacyjnej wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego w B. z dnia 1 października 2015 r. wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 3 k.p.c.

Uczestnik wskazał, że w jego ocenie postępowanie było dotknięte nieważnością. Stwierdzenie to rozwinął, przedstawiając do rozstrzygnięcia następujące pytanie: „czy branie udziału w ogłoszeniu wyroku sędziego, który nie był obecny przy procedowaniu i nie brał udziału w rozpoznaniu sprawy jest nieważnością postępowania czy tylko możliwością powoływania się na tę okoliczność w zarzutach skargi kasacyjnej, w sytuacji, gdy mogło to mieć wpływ na wynik sprawy”. W ocenie uczestnika istnieje konieczność ujednolicenia wykładni art. 323 k.p.c.

Skarżący podniósł także, że w orzecznictwie istnieją rozbieżności dotyczące kwestii bezumownego korzystania z budynku mieszkalnego oraz ruchomości.

Zgodnie z utrwalonym poglądem Sądu Najwyższego przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na sformułowaniu tego

zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Problemy sformułowane w skardze kasacyjnej nie odpowiadają tej przesłance.

Odnosząc się do kwestii nieważności postępowania, należy wskazać że zgodnie z art. 323 k.p.c. wyrok może być wydany jedynie przez sędziów, przed którymi odbyła się rozprawa poprzedzająca bezpośrednio wydanie wyroku. W takim wypadku nie zachodzi nieważność postępowania (art. 379 pkt 4 k.p.c.), chociażby rozprawy nie poprzedziło podjęcie we właściwej formie postanowienia o otwarciu na nowo rozprawy poprzednio zamkniętej (postanowienie SN z 7 maja 2008 r., II PZP 7/08, OSNP 2009, nr 17-18, poz. 231). Nieważność postępowania zaś zachodzi m.in. w razie ogłoszenia wyroku przez sędziego, który nie brał udziału w jego wydaniu (uchwała SN z dnia 22 lutego 2007 r., III CZP 160/06 OSNC 2008, nr 1, poz. 7). Narada jest bowiem tak ściśle powiązana z ogłoszeniem wyroku, że jest elementem jego wydania (wyrok SN z 21 maja 2009 r., V CSK 418/08, nie publ.).

W konkluzji należy stwierdzić, że powołane we wniosku przesłanki nie zostały wykazane. Okoliczności sprawy nie wskazują także na występowanie innych przesłanek przedsądu (art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Ze względu na spóźnione wniesienie odpowiedzi na skargę kasacyjną (art. 398⁷ zd. 1 k.p.c.) oddalono wniosek o zasądzenie za rzecz wnioskodawczyni kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu kasacyjnym.

